

Włodzimierz Rączkowski, Arkadiusz Marciniak

Wrzeźnica, st. 7, gm. Sławno, woj.
słupskie, AZP 10-26/2

Informator Archeologiczny : badania 28, 87-88

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pozyskano liczny materiał zabytkowy, który pozwala datować osadę na 2. poł. X i pierwsze dziesięciolecie XI w., czyli na II fazę funkcjonowania pobliskiego grodziska w Zawadzie.

Badania na stanowisku 101 w Tarnowie były cennym uzupełnieniem badań wczesnośredniowiecznego kompleksu osadniczego na zachodnim zboczu Góry Św. Marcina w Tarnowie.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Trzcinica, st. 1
gm. Jasło, woj. krośnieńskie

Badania prowadził J. Garncarski. Osada, grodzisko. Wczesna epoka brązu, wczesne średniowiecze.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.

Turowo, st. 7, gm. Szczecinek, woj. koszalińskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

Wieliczka, st. 11, gm. loco, woj. katowickie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

Wrześnica, st. 7
gm. Sławno, woj. słupskie
AZP 10-26/2

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
 Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadzili dr dr Włodzimierz Rączkowski (autor sprawozdania) i Arkadiusz Marciniak. Finansowane przez Fundację „Dzieńdzictwo”. Piąty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne (VIII-IX w.).

Badaniami objęto obszar 112,5 m² w wykopach na wale, przekopie pomiędzy wałem i wcześniejszym wykopem na majdanie oraz poza grodziskiem nad Wieprzą i przed bramą. Prac nie zakończono tylko w wykopie na wale.

Podczas prac na wale kontynuowano eksplorację drewnianej konstrukcji będącej podstawą wału. Jest to konstrukcja przekładkowa, zbudowana z długich belek o przebiegu zgodnym z kierunkiem przebiegu wału. Od strony wewnętrznej zaobserwowano także ślady wbitych pionowo słupów drewnianych, zabezpieczających całość przed rozsunięciem. Słupy te wbite są w trzech równoległych rzędach, w odległości ok. 1-1,5 m jeden od drugiego. Można oczekiwać, że na niższych poziomach zaobserwowane zostaną kolejne „palisady” słupów w środkowej i zewnętrznej części wału. Zaobserwowano również wiele interesujących rozwiązań technicznych łączenia rzędów „palisady” z konstrukcją przekładkową.

W wykopie łączącym wcześniej zbadany fragm. majdanu z badaniami na wale zarejestrowano obiekty, które można łączyć z gospodarczą działalnością mieszkańców (miejsca prażenia zboża?).

W wykopie założonym nad rzeką Wieprzą zarejestrowano, oprócz znanej już z poprzedniego sezonu konstrukcji (po?)mostu, faszynę wyznaczającą przebieg brzegu rzeki i jej poziom w IX w. Na zewnątrz faszyny, poniżej poziomu wczesnośredniowiecznej Wieprzy, odkryto snopek prawdopodobnie lnu.

W wykopie przed bramą zaobserwowano pozostałości konstrukcji ostrokołu broniącego bramę przed bezpośrednim atakiem oraz faszynę wyznaczającą brzeg zbiornika wodnego (paleomeandra pełniącego funkcję fosy?).

Materiały znajdują się w Instytucie Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

Zgłowiączka, st. 4
gm. Lubraniec, woj. wrocławskie
AZP 50-45/107

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadziła Aldona Andrzejewska z Katedry Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Ósmy sezon badań wsi wczesnośredniowiecznej. Cmentarzysko z XII-XIII w.

W sezonie 1994 rozpoznaniem archeologicznym objęto cmentarzysko. Przebadano obszar 627 m², na którym odkryto 100 jam grobowych zawierających 109 pochówków, co stanowi ok. 70% całego cmentarzyska. W 23 grobach znaleziono różne przedmioty, były to głównie noże żelazne, kabłączki skroniowe i pierścionki, a także krzesiwa, połówki srebrnych denarów, oselka. W jednym przypadku zmarły pochowany był w trumnie. Wszyscy zmarli złożeni zostali głowami na zachód. Cmentarzysko funkcjonowało we wsi w okresie przed powstaniem parafii, po czym przeniesione zostało w miejsce lokalizacji kościoła, a miejsce poprzedniego zajęło osadnictwo wsi. Ślady zabudowy XIII-wiecznej odkryto w poziomie zalegającym na cmentarzysku, w postaci zarysów dwóch chałup i blisko ulokowanych kilku palenisk.

Badania wsi będą kontynuowane.

PÓŹNE ŚREDNIOWIECZE

Bochnia, st. 1
gm. loco, woj. tarnowskie
AZP 104-61/1

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska w Tarnowie

Badania prowadzili mgr mgr Andrzej Cetera (autor sprawozdania), Eligiusz Dworaczyński i Jerzy Okoński. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Tarnowie. Miasto średniowieczne.

Wiosną 1994 r. przeprowadzono badania sondażowe na terenie Bochni. Rejon badań obejmował teren położony na północ i wschód od tzw. zamku żupnego, w obrębie ogródków miejskich, od północny ograniczonych potokiem Storynka. Planowana zabudowa tej części miasta stwarzała okazję dostosowania architektury do wyników badań.

Teren badań znajduje się w obrębie tzw. miasta dolnego, które w roku 1253 objęte zostało aktem lokacyjnym. Podstawowym celem badań sondażowych było sprawdzenie koncepcji, wg której poświęcone w źródłach średniowiecznych mury miejskie Bochni miały przebiegać na północ od „zamku żupnego”.